

Η ΧΑΛΚΕΥΜΕΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ NATO

Του Ευάγγελου Γριβάκου
Αντιστρατήγου ε.α - Δικηγόρου

Δεν είχε ακόμη στεγνώσει το μελάνι από την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών και άρχισαν να διαφαίνονται τα πρώτα αποτελέσματά της που δεν εξαρτώνται από την κύρωση κανενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Την **11η Ιουλίου 2018**, το κράτος των Σκοπίων, με Διακήρυξη της Συνόδου Κορυφής του NATO στις Βρυξέλλες, πήρε— υπό αίρεση— **έγκριση για έναρξη της**

διαδικασίας ένταξης του στην Βορειοατλαντική Συμμαχία ως το τριακοστό μέλος αυτής (άρθρα 59 και 60 της Διακήρυξης). Έτσι, τυπικά, το «βέτο» το οποίο, παρά

τις αφόρητες πιέσεις των ΗΠΑ, είχε προβάλλει η Ελλάδα δέκα χρόνια νωρίτερα στη Σύνοδο του Βουκουρεστίου με τη δήλωση ότι **«δεν μπορεί να δεχθεί ένταξη της ΠΓΔΜ στο NATO αν δεν εξευρεθεί αμοιβαία αποδεκτή λύση στο θέμα της ονομασίας που να έχει την έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και να είναι μόνιμη και όχι προσωρινή»**, τώρα, αυτοπροαιρέτως, αίρεται και η Χώρα μας συνηγορεί για την ένταξη, παραδίδοντας «αμαχητί» το ισχυρότερο διαπραγματευτικό της όπλο που αποτελούσε την εθνική της γραμμή τα τελευταία 27 έτη. Η αίρεση της ανωτέρω Διακήρυξης έγκειται στις δύο αυστηρές προ-

υποθέσεις που τέθηκαν από την Συμφωνία των Πρεσπών για την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, **δηλ. στην θετική έκβαση του Δημοψηφίσματος και στις τροποποιήσεις του Συντάγματός τους (άρθρο 2, παρ. 4, εδαφ. Β, σημείο II).**

Η ιστορία εισδοχής στο ΝΑΤΟ της ΠΓΔΜ χρήζει μιας σύντομης ιστορικής αναδρομής. Είναι γνωστό ότι το 1995 η Ελλάδα δέχθηκε με την Ενδιάμεση Συμφωνία (άρθρο 11) να μην προβάλλει αντιρρήσεις στην ένταξη των Σκοπίων σε Διεθνείς Οργανισμούς (και οπωσδήποτε στο ΝΑΤΟ), εφόσον αυτή θα γίνεται με το προσωρινό τους όνομα (ΠΓΔΜ). Τα Σκόπια, όμως, παρά τις ad hoc Αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, συνέχισαν να προπαγανδίζουν συνεχώς ως επίσημο το όνομα «Μακεδονία» και η αντίδραση της Ελλάδος ήταν να παγώσει όσο μπορούσε από τη δική της πλευρά το θέμα της ένταξης. Το 1999 τα Σκόπια υπέβαλαν για πρώτη φορά αίτημα ένταξης με την προσωρινή ονομασία και, παράλληλα, συνέχισαν τις παράλογες διεκδικήσεις τους (και) επί του ονόματος. Όμως «εκεί που μας χρωστούσαν μας πήραν και το βόδι», όπως λέει μια παροιμία. Αντί να τους καταγγείλουμε εμείς διεθνώς για παραβίαση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, το έπραξαν αυτοί «ανθ' ημών», με αποτέλεσμα το 2011, το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης να μας καταδικάσει με το αιτιολογικό ότι **« η Ελλάδα κατά την Σύνοδο του Βουκουρεστίου του ΝΑΤΟ τον Απρίλιο του 2008 παραβίασε την υποχρέωσή της όπως μην παρεμποδίσει την είσοδο**

των Σκοπίων στο NATO ως ΠΓΔΜ». Έκτοτε, χάρη στους επιδέξιους χειρισμούς της ελληνικής διπλωματίας, το θέμα της πρόσκλησης της ΠΓΔΜ για ένταξη «πάγωσε» και δεν εμφανίσθηκε σε καμία ημερησία διάταξη της Συμμαχίας ώσπου, στη Σύνοδο Κορυφής του NATO στο Σικάγο τον Μαΐο 2012 επιβεβαιώθηκε ότι η ΠΓΔΜ θα λάβει πρόσκληση συμμετοχής μόνο όταν θα εξευρεθεί λύση στο θέμα του ονόματος.

Από την ανωτέρω ημερομηνία άρχισε η αντίστροφη μέτρηση προς την Συμφωνία των Πρεσπών με αμερικανικές και γερμανικές πρωτοβουλίες, με κύριο διαπραγματευτή τον «έμπειρο» κ.Νίμιτς και «πειθήνια» Συμβαλλόμενα Μέρη την Ελλάδα και την ΠΓΔΜ αλλά με σκανδαλωδώς ευνοούμενη την δεύτερη. Πρόκειται για μια Συμφωνία η ο οποία είναι ασφαλώς **Διεθνής Σύμβαση** αφού τα αποτελέσματά της αφορούν άμεσα και «τρίτους», όπως πρωταρχικά το NATO και την ΕΕ, **αλλά με χαρακτηριστικά αποκλίνοντα από τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και της Σύμβασης της Βιέννης 1969.**

Εφόσον, λοιπόν, εκπληρωθούν οι δύο προαναφερθείσες προϋποθέσεις θα ξεκινήσει, άνευ ετέρου, από τα 29 κράτη του NATO η υπογραφή και η διαδικασία κυρώσεως του Πρωτοκόλλου εντάξεώς τους στη Συμμαχία, έστω και αν η Ελλάδα δεν κυρώσει, ως σημειώθηκε, την Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτό, άλλωστε, εννοούσε και ο Γενικός Γραμματέας του NATO Γενς Στόλτενμπεργκ όταν δήλωνε αμέσως

μετά την Διακήρυξη της Συνόδου ότι «η ενταξιακή διαδικασία στο NATO θα ολοκληρωθεί όταν η ΠΓΔΜ περατώσει επιτυχώς όλες τις εσωτερικές διαδικασίες κύρωσης και εφαρμογής της Συμφωνίας των Πρεσπών». Η Δήλωση αυτή του ΓΓ/ NATO διέψευσε τον Έλληνα πρωθυπουργό ο οποίος κατηγορηματικά διαβεβαίωνε τον παραπλανηθέντα Ελληνικό Λαό πως η διαδικασία ένταξης θα επερατούτο (και) με την κύρωση της Συμφωνίας και από το ελληνικό κοινοβούλιο.

Κατά συνέπεια, θεωρητικά, εάν η Ελλάδα κυρώσει την Συμφωνία των Πρεσπών, τα Σκόπια θα ενταχθούν στο NATO ως «**Βόρεια Μακεδονία**», εάν όμως δεν την κυρώσει τότε θα εξακολουθήσει ισχύουσα η Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995 οπότε και πάλι θα ενταχθούν αλλά με το προσωρινό τους όνομα (**ΠΓΔΜ**), λόγω της υποχρέωσης που έχουμε από την Συμφωνία αυτή η οποία, σημειωτέον, είναι ανεξάρτητη από την Συμφωνία των Πρεσπών. Στην πράξη, όμως, δεν θα ισχύσουν καθόλου αυτοί οι επιθετικοί προσδιορισμοί του ονόματος και θα μείνει το «απλοποιημένο» «**Μακεδονία**» με το οποίο θα πορεύονται και θα ενεργούν οι Σκοπιοανοί. Από παράδειγμα έδωσε ο ίδιος ο κ. Ζάεφ ο οποίος, παρότι στη Σύνοδο του NATO τονίσθηκε η δέσμευση των Πρεσπών ότι η είσοδος των Σκοπίων θα πραγματοποιηθεί μόνο με την ονομασία «**Βόρειος Μακεδονία**», αυτός, περιχαρής και ασπαζόμενος με θρησκευτική ευλάβεια την πένα που χρησιμοποίησαν οι Νατοϊκοί για να

υπογράψουν την Διακήρυξη, βρήκε την ευκαιρία να δηλώσει, μετά το πέρας της Συνόδου, ότι **«πήραμε (σ.σ οι Σκοπανοί) την μακεδονική ταυτότητα»** και να μιλήσει **«για ιστορική αναγνώριση όλων των πολιτών της Μακεδονίας»**. Και όλα αυτά χωρίς καμία αντίδραση από την παρούσα ελληνική αντιπροσωπεία και υπό το απαθές βλέμμα του επικεφαλής της, Έλληνα πρωθυπουργού.

Αν η ελληνική πλευρά ήθελε πράγματι να διατηρήσει διαπραγματευτικό πλεονέκτημα και να κωλυσιεργήσει την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, θα απαιτούσε όπως στη Συμφωνία των Πρεσπών προβλέπονταν ότι το Πρωτόκολλο εντάξεως της ΠΓΔΜ θα ξεκινούσε **μόνον** όταν και η ελληνική πλευρά είχε ολοκληρώσει την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Αλλά όλα δείχνουν ότι δεν ήθελε να το συμφωνήσει. Είναι πρωτοφανές το φαινόμενο στα χρονικά του Διεθνούς Δικαίου, σε μια διμερή Σύμβαση, το πρώτο Μέρος (η Ελλάς) να αγνοεί τα δικά του συμφέροντα και να υπερασπίζεται τα συμφέροντα του Δεύτερου Μέρους (της ΠΓΔΜ). Η απόδειξη τούτου αντικατοπτρίζεται στο διαφημιστικό (διάβαζε: προπαγανδιστικό) «spot» της τηλεόρασης, όπου εμφανίζεται ο Έλληνας πρωθυπουργός να συνομιλεί τηλεφωνικά με τον Σκοπιανό ομόλογό του, να συγχαίρουν «εαυτούς και αλλήλους» για τις «επιτυχίες» τους και το όλο show να κλείνει με τον κ. πρωθυπουργό (τον Έλληνα) να λέγει με στόμφο την φράση που σίγουρα θα γραφεί στις χρυσές Δέλτους της Ελ-

ληνικής Ιστορίας: «**ΗΤΑΝ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΕΓΙΝΕ ΠΡΑΞΗ**». Με άλλα λόγια: «**ΟΙ ΣΚΟΠΙΑΝΟΙ ΕΙΧΑΝ ΣΕ ΟΛΑ ΔΙΚΙΟ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΑΜΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΟ ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΑΜΕ**» (!!). Και για να εμπεδώσει καλά το νόημα της φράσεως ο Ελληνικός Λαός, θεωρήθηκε σωστό η φράση αυτή να παρουσιαστεί **συγχρόνως και γραπτώς με κεφαλαία γράμματα** (στην ελληνική γλώσσα μόνο, μην θορυβείσθε) που κάλυψαν ολόκληρο το εύρος της μικρής οθόνης (!!).

Στο ΝΑΤΟ θεωρούν τόσο σίγουρη την ένταξη των Σκοπίων ώστε κατά χρόνο των συζητήσεων για την αποδοχή της, σε μια άλλη αίθουσα των Βρυξελλών, η **υπουργός της ΠΓΔΜ**, μαζί με άλλους 17 υπουργούς άμυνας κρατών-μελών του ΝΑΤΟ υπέγραφαν επίσημα «**Μνημόνιο Πολυεθνικής Συνεργασίας**» (**ΜΟΥ**) με τον ομόλογό τους της Φιλανδίας για την προμήθεια «κρισίμων πυρομαχικών χερσαίων επιχειρήσεων». Ο έχων νουν νοείτω. Ο κλοιός γύρο από την Ρωσία συνεχώς περισφίγγεται.

Επιλεγόμενα. Είναι ασφαλώς οξύμωρο το σχήμα ένα άρθρο πολιτικο-εθνικού περιεχομένου όπως το παρόν να έχει επίλογο **μελωδικό**, ο γράφων, όμως, θα το αποτολμήσει. «**Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου**» ήταν ο τίτλος ενός εμβληματικού τραγουδιού που τραγουδούσε η αλησμόνητη Σοφία Βέμπο την εποχή του 1940 για να εξυψώσει, μαζί με άλλα τραγούδια, το ηθικό του (τότε) σκληρά δοκιμαζόμενου Ελληνικού Λαού. «**Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου**» κραυγάζει με ελπιδοφόρα την φωνή και ο σημερινός

Έλληνας αγωνιζόμενος να ορθοποδήσει ξανά και να υπερασπιστεί τα εθνικά του συμφέροντα. Διαπιστώστε ότι οι στίχοι του ρεφραίν του τραγουδιού συνταιριάζουν απόλυτα και για τις δύο εποχές :

Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου, κι' όσο μπορείς κρατήσου.

Και στα παλιά παπούτσια σου, γράψ' όσα λεν' οι εχθροί σου.

Κι' αν μας την σκάσανε με μπαμπεσιά, οι σύμμαχοι στη μοιρασιά.

Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου, να μη μας αρρωστήσεις.

Γιατί το θέλει ο Θεός, να ζήσεις και ΘΑ ΖΗΣΕΙΣ.

Φιλική προτροπή. Ακούστε και εσείς ολόκληρο το τραγούδι από το youtube και νιώστε την ελπίδα και την αγωνιστική σας διάθεση ανανεωμένες.